

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/112/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712010942
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6712010942.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Ing. Miroslava Mandáka, v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. 10. 2023, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 1T/244/2012 zo dňa 31. 05. 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 1T/244/2012 zo dňa 22. 02. 2013, bol obž. A. B. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., a to za skutok, ktorého sa dopustil tým, že

dňa 06. 02. 2008 v čase okolo 11.45 h vo vestibule Osobnej železničnej stanice Zvolen, okres Zvolen po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadol C. D., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že ho udrel päťou pravej ruky do nosa, následkom čoho C. D. spadol na zem, kde ho opakovane kopal do oblasti tváre a hrude, čím C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., C. XX/XX spôsobil zranenia a to zlomeninu nosa s minimálnym posunom a zmliaždenie viacerých častí tváre s oderkami, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 14 dní.

Za túto trestnú činnosť bol Okresným súdom Zvolen odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, 7 Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona, § 41 ods. 1, 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 39 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zákona, § 46 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému uložil aj ochranný dohľad vo výmere 2 rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona okresný súd zrušil výrok o trestne uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T 186/2012 zo dňa 19. 10. 2012, právoplatného 19.10.2012, ktorým podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzuje, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.02.2013.

Uznesením Okresného súdu Zvolen zo dňa 09.12.2022, sp.zn. 3Nt/4/2021, právoplatný 10.02.2023, bola podľa § 394 ods. 1 Tr. por. povolená obnova konania vo veci okresného súdu sp.zn. 1T/244/2012

v prospech ods. A. B.. Podľa § 400 ods. 1 Tr. por. súd zrušil rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 1T/244/2012 zo dňa 22.02.2013, právoplatného dňa 22.02.2023, vo výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 1T/244/2012 zo dňa 31.05.2023, bol obžalovaný A. B. pri nezmenenom výroku o vine z rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 1T/244/2012 – 158 zo dňa 22.02.2013, ktorým bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX, uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

dňa 06. 02. 2008 v čase okolo 11.45 h vo vestibule Osobnej železničnej stanice Zvolen, okres Zvolen po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadol C. D., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že ho udrel päťou pravej ruky do nosa, následkom čoho C. D. spadol na zem, kde ho opakovane kopal do oblastí tváre a hrude, čím C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., C. XX/XX spôsobil zranenia a to zlomeninu nosa s minimálnym posunom a zmliaždenie viacerých častí tváre s oderkami, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 14 dní,

v spojení s uznesením Okresného súdu Zvolen č.k. 3Nt/4/2021 – 66 zo dňa 09.12.2020, právoplatného 10.02.2023 o povolení obnovy konania vo veci Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/244/2012 vo výroku o treste.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 7 Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, § 46 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 /šesť/ rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zákona okresný súd obžalovanému uložil aj ochranný dohľad vo výmere 2 rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zrušil výrok o trestne uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T 186/2012 zo dňa 19. 10. 2012, právoplatného 19.10.2012, ktorým podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 /päť/ rokov a 8 /osem/ mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzuje, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Svoje opätovné rozhodnutie okresný súd odôvodnil tým, že s poukazom na povolenú obnovu konania v konaní zohľadnil účasť obžalovaného na amnestii Prezidenta SR zo dňa 02.01.2013, pričom uvedená skutočnosť nijakým spôsobom neovplyvnila rozhodovanie súdu o uložení trestu podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., pretože je potrebné si uvedomiť, že na základe amnestie Prezidenta SR bolo zahľadené len odsúdenie vo veci 5T/23/2010 a nie aj odsúdený vo veci 1T/186/2012, vo vzťahu ku ktorému bol v danom konaní ukladaný súhrnný trest. Je zrejmé, že rozhodovanie vo veci 1T/186/2012 zohľadňovalo práve odsúdenie obžalovaného vo veci 5T/23/2010, avšak uvedené nič nemení na skutočnosti, že účasť obžalovaného na amnestii Prezidenta SR zo dňa 02.01.2013 sa týkala len odsúdenia vo veci 5T/23/2012 a odsúdenia vo veci 1T/186/2012 sa nijakým spôsobom nedotkla. Z tohto dôvodu mal okresný súd za to, že obžalovaný bol stále právoplatne uznaný za vinný podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a) Tr. zák. a súd nemohol svojvoľne obžalovanému uložiť trest podľa miernejšej trestnej sadzby upravenej v § 172 ods. 1 Tr. zák., pretože by tým nezákonne zasiahol do právoplatného výroku o vine odsúdeného v rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 1T/186/2012 zo dňa 19.10.2012.

Proti predmetnému rozsudku podal odvolanie obžalovaný čo do výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že okresný súd sa nedostatočne vysporiadal so skutočnosťou, na ktorú poukázal krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom uznesení zo dňa 02.08.2012, sp.zn. 5Tos/71/2022 vo vzťahu k uzneseniu Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 5Tos/23/2010 zo dňa 15.02.2013, ktorým bolo vyslovené, že odsúdený je účastný amnestie Prezidenta SR č. 1/2013 zo dňa 02.01.2013. Ak prvostupňový súd vzal túto skutočnosť do úvahy, mal ju zohľadňovať pri ukladaní trestu. Je síce pravdou, že súd formálne nemohol ukladať nižší trest, ako bol obžalovanému

uložený rozsudkom Okresným súdom Zvolen, sp.zn. 1T/186/2012, teda miernejší trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov, 8 mesiacov, no nič nebránilo, aby upustil od uloženia súhrnného trestu práve s poukazom na trest uložený v konaní 1T/186/2012. Zároveň dal na zváženie, či v danom prípade nemal ukladať súhrnný trest aj vo vzťahu k odsudzujúcemu rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 2T/49/2021.

Podané odvolanie odôvodnil písomne aj samotný obžalovaný, ktorý mal za to, že okresný súd sa nedostatočne vysporiadal s dôvodmi, pre ktoré bola povolená obnova konania, pričom v novom rozsudku zo strany okresného súdu k žiadnej zmene nedošlo. Zároveň poukázal na to, že v čase obnovy konania ešte nemal trest vykonaný a dúfal v zmiernenie tohto trestu, čo však v čase konania verejného zasadnutia už bolo vykonané a preto chcel požiadať súd, aby v prípade jeho odsúdenia mu to bolo zohľadnené v novom treste.

V dôsledku podaného odvolania potom Krajský súd v Banskej Bystrici vytýčil verejné zasadnutie, na ktorom obhajca obžalovaného v celom rozsahu zotrval na dôvodoch podaného odvolania a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť.

Prítomný krajský prokurátor považoval predmetný rozsudok za zákonný a správny a preto navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Samotný obžalovaný sa v rámci záverečného návrhu pridŕžoval písomných dôvodov odvolania tak, ako to bolo prezentované a navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade podaného odvolania v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z predloženého trestného spisu je nepochybné, že žalobná námietka týkajúca sa uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k trestnej veci vedenej pod sp.zn. 2T/49/2021 neprichádza do úvahy vzhľadom k tomu, že predmetný trest bol v tejto trestnej veci uložený ako trest samostatný, zároveň ako recidíva voči rozhodnutiu vo veci 1T/186/2012. Vzhľadom k tejto skutočnosti uloženie súhrnného trestu neprichádza do úvahy.

Čo sa týka samotného rozhodovania o treste, krajský súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozsudkom Okresného súdu Zvolen, ako aj argumentáciou a vzhľadom k týmto skutočnostiam aj na dôvody uvedené v rozsudku okresného súdu, na ktoré v celom rozsahu odkazuje.

Zároveň krajský súd má za to, že okresný súd správne vyhodnotil osobu obžalovaného, ako aj spôsob spáchania trestného činu a teda sa v dôvodoch uloženia trestu obžalovanému stotožnil tak, ako je uvedené v odôvodnení rozsudku.

Uložený súhrnný trest odňatia slobody obžalovanému vo výmere 6 rokov nepodmienečne so zaradením do stredného stupňa strázenia, so súčasným uložením ochranného dohľadu vo výmere dvoch rokov, považuje krajský súd za dostatočný, a to vzhľadom k tomu, že nebolo možné uložiť nižší trest ako bol uložený rozsudkom 1T/186/2012 a to 5 rokov a 8 mesiacov a zároveň po zohľadnení skutku, za ktorý bol obžalovaný uznaný vinným.

S poukazom na hore uvedené dôvody potom senát krajského súdu vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania výlučne namietal iba nezohľadnenie amnestie Prezidenta SR pri ukladaní jeho trestu a nenamietal iné okolnosti ohľadne uloženia trestu, dospel k záveru, že v danom prípade je odvolanie obžalovaného nedôvodné a toto v zmysle ust. § 319 Tr. por. zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.